

A pak už rychle na zahradu, kde se to hemžilo pohádkovými bytostmi. Krteček a Červená Krakulka a Sněhurka a princezna a krysař a myslivec a Bořek Stavitel a Pat a Mat a další a další a všichni nabízelí úkol, který si děti mohly splnit, aby v závěru dostaly bublifuk, což byla velká motivace. A na faře Brůčkovci nabízelí výrobu koláže trpaslíků z tiskátek z korku. A když byli i tištěni trpaslíci hotoví, nezbývalo než jít domů.

OHLÁŠKY:

- Obnovuje se **pravidelný program farnosti**: v úterý v 18:30 setkání nad biblí, v pátek v 16:00 setkání dětí a v 19:00 setkání mládeže.
- V Druztové bude o první neděli v měsíci po mši sv. na obecním úřadu setkání nad domluveným tématem a o třetí neděli v měsíci povídání nad buchtami.
- V sobotu 13. 9. bude mše sv. **v kapli na faře**. Od 18:30 bude v kostele **benefiční koncert na podporu Nadace pro transplantaci kostní dřeni**.
- V neděli 14. 9. bude po mši sv. **druhé kolo voleb do farní rady**. Starší 15 let mohou vybírat z kandidátů navržených v prvním kole.
- V neděli 21. 9. bude od 17:00 v dýšinském kostele ekumenická bohoslužba s evangelickým sborem z Chrástu. Po ní bude setkání s malým pohoštěním na faře.
- V letošním roce bude probíhat **příprava dětí na první svaté přijímání a příprava mládeže na biřmování**. Zájemci se mohou hlásit farářům.

Obce Kysice a Dýšina pořádají ve spolupráci

Benefiční koncert

pro Nadaci pro transplantaci kostní dřeni

místo konání **kostel v Dýšině**
13. 9. 2014 od 18:30 hodin

Moderuje: **Jiří Hlobil**
na koncertě vystoupí:
pěvecký sbor GUTTA, ZUŠ Chrást, manželé Klimešovi
Alena Tichá – cembalo a Andrea Frýdová zpěv
večer se koná pod patronací Medy Mládkové a europoslance Jiřího Pospíšila

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Chrástu
Římskokatolická farnost Dýšina
Vás srdečně zvou na

EKUMENICKOU BOHOSLUŽBU

- v neděli 21. září 2014
- v 17:00
- v kostele v Dýšině

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 18:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 - možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání na biblí - fara

středa

- 17:30 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.

pátek

- 16:00 – setkání dětí
- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže - fara

sobota

- 17:30 - mše sv.

neděle

- 11:00 – možnost zpovědi - kostel
- 11:30 – mše sv.
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 9:15 – kaple na návsi
- 1. neděle v měsíci: setkání nad tématem, 3. neděle: povídání u buchet

kontakt:

P. Pavel
Petrašovský,
737 814 525,
boyda@centrum.cz
www.
farnostdysina.
CZ

T E R N 182

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
7. 9. 2014 – 23. neděle v mezidobí

Krypta pod kostelem

Při odhalování původní tři sta let staré kamenné dlažby dýšinského kostela se narazilo na velký kámen usazený do rámu přesně ve prostřed chrámu. Nepochybně je to vstup do krypty. V podzemí kostela je prostor, kam byla pravděpodobně ukládána těla mých předchůdců, dýšinských farářů.

Už dávno se zapomělo, kdo z kněží minulosti je zde pohřben, jak se jmenovali a kdy zemřeli. Jisté je jen to, že po nějakou dobu v průběhu staletí, v nichž dýšinská farnost nepřetržitě existuje, zde sloužil, slavil mši svatou, zpovídal, křtil, oddával, pohřbíval a učil o Bohu.

Jako by se nám skrze objevenou kryptu chtělo připomenout, že jsme součástí dlouhého proudu tradice. V Krista věříme i díky tomu, že nás s ním někdo seznámil, že nás někdo naučil modlit se a ukázal, že je možné oslovit nejen člověka vedle mě, ale i Boha nade mnou.

A toho, kdo nás seznámil s Kristem, zase uvedl do víry někdo jiný a toho zas někdo jiný. Vstoupili jsme do tohoto proudu, který protéká staletími, jemuž kdysi před stovkami let sloužili kněží, jejichž těla jsou uložena pod podlahou, na níž se modlíme stejně modlitby, které zněly i z jejich úst, a přistupujeme ke stejnému svatému přijímání, které tito kněží rozdávali.

Kámen zakrývající vstup do krypty v dlažbě kostela nás může vést k vděčnosti těm, jejichž těla ukrývá. Naše víra navazuje na víru jejich: jsme věřící jen proto, že se v každé generaci našlo dost lidí, kteří svůj vřah s Kristem brali dostatečně vážně. A také mluví o odpovědnosti: žijeme svou víru tak, abychom tím pomáhali k tomu, že i léta a století po nás budou dlažbu dýšinského kostela obušovat kolena těch, kteří se zde budou modlit, a kroky těch, kteří budou přicházet k Eucharistii?
P. Pavel Petrašovský

Tábor pro děti v Jesenici – 20. – 26. 7. 2014

V neděli na mši se otec Pavel ptal, kdo jede na tábor. Rychle jsme se přihlásili. Už to začne! Po mši nás rodiče odvezli do Jesenice, kde se tábor konal. Nejdříve jsme si našli svůj pokoj a vybalili jsme si věci. Poté nás Pavel seznámil s programem a Nikča nás rozdělila do skupin.

V pondělí jsem začali hrát hry. Další den nás čekal bojovka v lese. Měli jsme najít památná místa Jeruzaléma a klíče, ale nesměli nás chytit muslimové. Přes den jsme mívali polední klid, večer různé workshopy, např. vyrábění lodiček z kůry, malování na šatek apod. Každý den se konala mše svatá, při které se nám otec Pavel hodně věnoval. Při mši jsme četli, zpívali a ministrovali. V kázání nám o. Pavel vše názorně ukazoval. Bezmeznou důvěru v Boha nám například předvedl Honzík, když měl z při-staveného žebříku skočit otci Pavlovi do náruče. Ve středu jsme protáhli své nohy na dvanáctikilometrové túře. Ve čtvrtek v noci se ti z nás, které se podařilo probudit, vydali na noční hru. V pátek jsme putovali za pokladem. Pokladem byly keramické zvonečky s dýšinským kostelem pro vedoucí a blahoslaveným Hroznatou pro ostatní. Večer jsme si zazpívali u táboráku. Měli jsem za úkol vymyslet vtipné scénky. Nejvtipnější bylo počasí, protože při první scénce začal pršet, a tak jsme se přesunuli do jídelny.

V sobotu ráno někteří z nás odjeli domů, protože jsme chtěli stihnout našeho varhaníka Petra čerstvě oženého. Ostatní táborníci odjížděli s rodiči až ve dvě hodiny odpoledne. Děkujeme všem vedoucím za krásný program a kuchařkám za naplnění hladových žaludků. Tábor byl skvělý. Hěďa Klimešová

Farní voda

Ahóóój vodáci!!! Na jednom z předešlých setkání na farní zahradě padlo slovo o vodě a kánoích. Protože otec Pavel je muž činu, domluvil se termín a plán byl na světě. Ve dnech 28.-30.7. proběhla první farní minidovolená na vodě, a sice na Berounce. Deset lidí se podělilo o místa v pěti kánoích.

Pavel – pirát berounských vod, který dokázal svést na kánoi i tři lidi, pobrat bezpočet zavazadel a ještě k tomu toho moc nenaspát. Doubravka – sympatický Pavlův háček, po jednom z pirátských výpadů si odvezla jako kořist Klimešovic psa Lili. Harry – byl raději ve vodě než v kanoi, ať už ji otočil v klidných vodách břichem vzhůru, či z ní skákal do vody a následně se na ni pokoušel zpět vylézt. Lucka – háček Haryho a neuchající optimista, který se s Harrym několikrát víceméně nedobrovolně vykoupal. Tak přišel o foukací harmoniku. Lenka – rozvážný zadák, který bravurně sjížděl všechny jezy, kromě těch nesjízdných. Manina – usměvavý háček, po kterém byla největší poptávka. V závěru plavby dělala háčka Harrymu. Klimešovi – vzhledem k počtu zabrali dvě kánoe a ještě měli s sebou psa.

První den zaujímali v plavební sestavě poslední pozice (to jak se seznamovali s lodí, vesly apod.), druhý den přední pozice (to už se seznámili), třetí den poslední pozice (dětská pracovní síla zvolna ochabovala). I tak podala Hedvíka s Vašíkem skvělý výkon, což dokázali společným řízením lodi. Doprovod na kajaku tvořil Vašek Koutecký se psem Sazinkou. Neocenitelná byla jeho pomoc při přenášení lodí, a to hlavně na horním toku Berounky, protože pod Dolanským mostem bylo docela dost jezů. Směrem k Roztókám u Křivoklátu, kam až jsme dojeli, jezů ubývalo, zato přibývalo stojaté vody, kde bylo třeba opřít se do vesel. Přespávali jsme v kempech ve stanech.

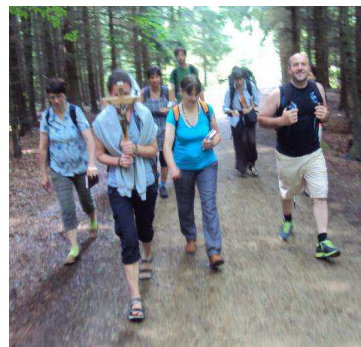
Mše svatá se tak také odehrávala ve stanu, což byl krásný zážitek. Vydatnou pomocí nám byla i denní modlitba církve. A že nás Boží přízeň provázela, o tom svědčí i přívětivé počasí. Téměř nepršelo, ač byla předpověď počasí v tomto ohledu velmi pesimistická. Příjemně zmoženi jsme se ve středu rozloučili s vodou a pozdravem Ahóóój s posledními proplouvajícími vodáky. A zatímco část našich zavazadel putovala autem Terezky Koutecké do Dýšiny, my jsme s růžencovými zdrávky na rtech nasedli do vlaku a jeli domů.

David Klimeš

Pěší pouť z Dýšiny na Svatou Horu

Mohlo by to vypadat jako podivný turistický výlet. Protože ujít 37 km první den (z Dýšiny do Hořovic) a 27 km druhý den (z Hořovic na Svatou Horu) není až tak úplně normální. Pokud však máte cíl (úmysl, proč cestu podnikáte), správné duchovní zapálení a skvělého duchovního průvodce, pak je to nádherná pouť. A tak tomu bylo i 4.-6. srpna, kdy se deset poutníků vydalo s otcem Pavlem na Svatou Horu. Nohy nás bolely, o to nic. Puchýře se nevyhnuly ani otci Pavlovi. Proto jsme také třetí den dali přednost tomu, abychom mohli zůstat na Svaté Hoře. Tedy jsme už neputovali na další poutní místo Maková hora a nesetkali se s tamním poustevníkem. Nakonec to myslím bylo dobře, že jsme mohli na Svaté Hoře zůstat.

V úterý večer jsme si prošli areál, zúčastnili se mše svatá a poslední den (6.8.) jsme na Svaté Hoře strávili ještě celé dopoledne. Pomodlili jsme se ranní chválou, křížovou cestou a růžencem. Velkým duchovním zážitkem však nebyl jen pobyt na Svaté Hoře, ale samotná pouť. Jak říkal otec Pavel, pouť je krásná tím, že se člověk modlí celou bytostí. A tak se modlily naše nohy, aby došly, modlila se naše ústa, když jsme pronášeli zdrávky

růženec, zpívali mariánské písně z kancionálu, předkládali Bohu prosby z kopií breviáře, modlily se naše oči, kdy už uvidí poslední etapu cesty. Boží oko nad námi bdělo, takže jsme nešli ani v parnu, ani v průtrži mračen.

Skupinka poutníků jsme byli různorodá. Byli mezi námi zkušený poutníci, kteří zvládnou 40-50km do Čiklavy a zase zpět bez mrknutí oka, byli mezi námi etapoví poutníci, kteří si prošli alespoň část cesty, aby se mohli pouti zúčastnit. Byla s námi i Renata, která poutníkům zajišťovala každý den chutné jídlo a převoz batohů autem, takže nám na cestu stačilo brát jen jídlo, pití a pár drobností. Měli jsme možnost se seznámit s otcem Stefanem Wojdylou, který nám z pondělka na úterý poskytl přístřeší, občerstvení a požehnání na své faře v Praskolesích. A myslím, že bylo duchovním zážitkem absolvovat pouť ve

společnosti.

Dalo by se ještě mnohé a mnohé napsat, ale pokud vás zajímá, jaké to je být na pouti, pohlíďte si příští termín, namažte si nohy masť, zredukujte na minimum věci, které si vezmete na cestu, nezapomeňte si kancionál... a příště na viděnou.

David Klimeš

Indický bazar na faře aneb chvála recyklaci

V současné době, kdy obchody přetékají různým zbožím a jejich otevírací doba je téměř neomezená, je recyklace věcí všeho druhu vítanou alternativou. Nemyslíte? Mohli jsme se o tom přesvědčit 9. srpna 2014 na dýšinské faře. Celé akci předcházela téměř čtrnáctidenní maraton vybírání a třídění věcí, které nám lidé z Dýšiny a okolí přinesli.

Obě místnosti v přizemí na faře doslova praskaly ve švech a byly naplněné až po strop. Nejvíce bylo oblečení, bot, a různých hrnků, talířků a knih. Občas jsme našli i dost kuriózní předměty – např. vodní dýmku, vybavičku pro miminko ze 70. let minulého století nebo šicí stroj bez šlapky... V sobotu ráno jsme všechno vystěhovali na farní zahradu, opět trochu roztrídili, ocenili zboží a doufali, že odpoledne dorazí alespoň pár lidí. Jaké bylo naše překvapení, když kolem druhé hodiny se fara a farní zahrada začaly plnit koupěchtivými a zvědavými lidmi. Určitě k tomu přispěla i úžasná a vtipná reklama, kterou spáchali společně Brůčkoví a Dolejšovi. Po vstupu na farní zahradu obdrželi kupující puntík na čelo (tzv. třetí oko) a mohli se věnovat nákupu, ochutnávat indické placky a pečené šváby, odpočinout si v příjemné fair – trade kavárně, nechat se pomalovat henou, poslouchat příjemnou živou muziku, užít si vystoupení dvou indických tanečnic, které během jejich převlékácké pauzy velmi fundovaně nahradil Petr Brůček svým podáním indického obřadního tance.

Pro děti byl také připraven pestrý program plný různých netradičních her. Maminky pod vedením Marušky Peroutkové provozovaly recyklační dílnu z papíru. A kdo už byl opravdu unaven nákupem, mohl si v klidu vychutnat výstavu obrazů plzeňských umělců v loďce fary. Na závěr celého programu se pak na půdě kostela konala velmi zajímavá přednáška o putování Indii manželů Dolejšových.

A co zboží které se neprodalo? A jsme opět u recyklace. Většinu oblečení, nádob a hraček si odvezla Diakonie Broumov, něco dostala Poradna pro ženy v tísní a některé vydařené kousky bychom rádi zkusili prodat příští rok na již 3.ročníku Bazaru na faře. Za celý realizační tým děkujeme především Irence a Petrovi Brůčkovým, kteří jsou „mozkem“ celé akce, při které bylo získáno cca 18.000 Kč, které budou použity na opravu kostela.

Alena Havelková

Požehnání do školního roku a odpoledne plné her

I letos na první den školního roku, 1. září 2014, se konal tradiční program pro školáky, kteří toužili oslavit konec prázdnin a začátek školy. V půl páté se sešli v kostele, kde měli nejdříve rozdělit pohádkové bytosti na hodné a zlé a uvědomit si, že v našem srdci jsou i víly i čarodějnice a přijmout požehnání do všeho, co je tento rok ve škole čeká.

